

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 29. května 2013 odvolání obžalované , roz. , nar. a odvolání poškozených

, zastoupených zmocněncem JUDr. Tomášem Sokolem, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 27. března 2013, č.j. 16 T 86/2012-347, a v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Bohuslava Horkého a soudců JUDr. Tomáše Stuchlíka a JUDr. Luboše Vlasáka rozhodl t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje pouze ve výroku o trestu** a podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. řádu **se znovu rozhoduje** tak, že

obžalovaná

rozená : _____,

při nezměněném výroku o vině přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku

s e o d s u z u j e

podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody **15 (patnácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu povolání porodní asistentky na dobu **2 (dvou) let**.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání poškozených **z a m í t á**.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn, ve výroku podle § 229 odst. 1 tr. řádu.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 27. března 2013, č.j. 16 T 86/2012-347, byla obžalovaná : _____ uznána vinnou přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a byl jí uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 84 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti let za současného vyslovení dohledu nad obžalovanou. Dále byl obžalované uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání porodní asistentky na dobu tří let. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byli poškození _____ a _____

odkázáni s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Dle skutkových zjištění nalézacího soudu se tohoto přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku měla obžalovaná : _____

_____ dopustit tím, že dne 14. září 2011, kolem 13:30 hod. v porodním domě U Čápa, v Praze 4 – Kunraticích, Lesní 454, po zevním vyšetření, o kterém nepořídila žádný grafický záznam o vyšetření tehdy těhotné poškozené _____

_____, v 38+3 týdnu těhotenství, poslala ji domů s tím, že se jedná o falešné kontrakce, neupozornila rodičku, aby při jakékoli změně zdravotního stavu a rozvoji častějších děložních stahů kontaktovala zdravotnické zařízení a dále poškozenou kontaktovala pouze telefonicky, i když ji poškozená kolem 17:00 hodiny informovala o pokračujících kontrakcích, toto sdělení podcenila, nesprávně vyhodnotila celou situaci, neboť porod započal již kolem 15:00 hod. a v přesně nezjištěné době přestal být porodem fyziologickým a ani ve 20:00 hod. téhož dne, kdy byla poškozenou informována o pokračujících kontrakcích po patnácti až dvaceti minutách, tedy o již běžícím porodu, striktně nedoporučila poškozené, aby kontaktovala zdravotnické zařízení, přičemž vzniklou situaci opět nesprávně posoudila jako běžnou a normální a pouze na základě telefonického rozhovoru posoudila fázi porodu za přípravnou a dohodla se s poškozenou, že za ní přijede do bytu v ulici _____ a ačkoliv byla

poškozenou ve 20:52 hod. telefonicky informována, že kontrakce prudce zesílily, že má velmi silné nucení tlačit, když bylo zřejmé, že se jedná o překotný porod, i tentokrát podcenila vzniklou situaci a nedoporučila poškozené kontaktovat zdravotnické zařízení a ani sama nepřivolala záchrannou službu, a když se kolem 21:00 hod. dostavila do bytu poškozených a zjistila, že je porod v samotném závěru, přičemž ozvy plodu nezjistila, teprve požádala manžela poškozené I _____

_____, nar. _____, aby zavolal záchrannou službu a potom postupovala dle pokynů dispečinku a došlo k spontánnímu odtoku plodové vody, která byla zeleno-hnědá, kašovitá a následnému vybavení plodu ženského pohlaví, který již nejevil známky života.

Proti tomuto rozsudku podali odvolání jednak obžalovaná _____

_____, jednak oba poškození _____

Obžalovaná _____ svým odvoláním napadá rozsudek nalézacího soudu ve všech jeho výrociích. Namítá, že v řízení předcházející vyhlášení napadeného rozsudku došlo k porušení ustanovení, jimiž má být _____

zabezpečeno řádné objasnění věci. Namítá zkrácení práv obhajoby s tím, že porušení těchto ustanovení mělo vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku. Vytýká pak i rozsudku samotnému, že se nalézací soud nevypořádal se všemi okolnostmi pro rozhodnutí významnými a vycházel jednostranně a tendenčně pouze z důkazů, které obhajoba napadala pro předpojatost a spekulativnost, anebo u nichž namítala nevěrohodnost, přičemž nalézací soud se s takovou argumentací obhajoby řádně nevypořádal, ani nevysvětlil, proč neprovedl důkazy další, obhajobou navrhané a proč se nezabýval důkazy obhajobou předloženými, v čemž obžalovaná spatřuje porušení práva na spravedlivý proces. Má za to, že soud nesprávně hodnotil důkazní situaci, vyvodil nesprávné skutkové závěry, v důsledku čehož jsou nesprávné i jeho právní závěry o vině obžalované. Obžalovaná v podaném odvolání poukazuje na odpor lékařské obce vůči činnosti porodních asistentek s tím, že těžiště celého řízení se účelově posunulo od posuzování konkrétního případu k odsouzení takzvaných domácích porodů. V této souvislosti namítá, že v daném konkrétním případě přitom nemělo jít o domácí porod, kdy poškozená

si pouze přála doprovod do nemocnice. Vytýká nalézacímu soudu, že akceptoval skutkovou větu obžaloby, která byla převzata ze znaleckého posudku Prof. MUDr. Doležala, kdy znalec uvedl, že obžalovaná nerozpoznala počátek porodu, neodeslala rodičku do nemocnice, spoléhala se pouze na telefonická sdělení rodičky, čímž zavinila smrt plodu. Obžalovaná vytýká znalci, že pouze odhaduje dobu, kdy mohlo dojít k počátku porodu a dobu, kdy se porod stal patologickým. Má za to, že tyto závěry znalce jsou spekulativní a vycházejí z hodnocení situace ex post. O tom svědčí i odpověď znalce, který uvedl, že jediným kritériem pro posouzení správnosti postupu obžalované je konečný tragický výsledek, s tím, že obžalovaná jednala pod vlivem názorů ohledně alternativních postupů a že odklady nástupu do nemocnice v daném případě souvisí s alternativními způsoby vedení porodu, kdy jednání obžalované nevyplývá z nedbalosti či lajdáctví či vědomého zanedbání, ale z přesvědčení stoupenců alternativních metod, které jsou svojí koncepcí v rozporu s postupy lege artis. Obžalovaná namítá, že právě s ohledem na výše uvedené, jsou závěry znalce ovlivněny jeho kritickým postojem k alternativním způsobům vedení porodu, k údajnému nepřiměřenému či neopatrnému spoléhání se na samovolné přírodní působení při aplikaci či upřednostňování alternativních metod a právě s ohledem na tuto skutečnost považuje obžalovaná posudek vypracovaný Prof. MUDr. Doležalem za zaujatý a neobjektivní. Obžalovaná z tohoto důvodu navrhla doplnit dokazování o vyžádání revizního znaleckého posudku, přičemž tímto návrhem obžalované na doplnění dokazování o nový znalecký posudek se nalézací soud ani v odůvodnění svého rozhodnutí nezabýval. Obžalovaná pak dále namítá, že nalézací soud nerespektoval judikaturu zabývající se obecně porušením povinností lege artis, kdy z hlediska posuzování trestněprávní odpovědnosti je třeba takovýto postup z hlediska jeho správnosti posuzovat vždy ex ante, tedy na základě informací, které měla daná osoba (pachatel) k dispozici v době svého rozhodování, přičemž znovu zdůrazňuje, že v tomto případě i závěry znaleckého posudku jsou konstruovány ex post, tedy z pohledu již známého následku, což je s konstantní judikaturou v rozporu. Vytýká pak nalézacímu soudu, že se vůbec nezabýval argumentací obžalované a její obhajobou, s níž se nijak nevypořádal, nevysvětlil v čem pokládá argumentaci obžalované za nesprávnou a neoprávněnou a za této situace nalézací soud ani v rozsudku nevysvětlil, proč návrhy obžalované na doplnění dokazování považoval za nadbytečné, přičemž obžalovaná v tomto návrhu na vypracování revizního znaleckého posudku přednesla konkrétní otázky, které v důsledku toho zůstaly v průběhu řízení nezodpovězeny.

Obžalovaná znovu poukazuje na to, že až do poslední chvíle udávala, že se cítí dobře, na nic si nestěžovala, průběh těhotenství označovala za normální, podávala o něm přiměřené informace, tudíž objektivně ani subjektivně nebyly zjištěny žádné známky či příznaky rizikovosti jejího těhotenství. Obžalovaná poukazuje na to, že schůzka 14.9.2011 ve 13:30 hod. s Mgr. byla delší dobu naplánovaná, v rámci ní obžalovaná provedla kontrolní vyšetření, na jehož základě dospěla k závěru, že se nejedná o běžící porod, nýbrž o přípravné období. Za této situace požádala , aby jí zavolala, kdyby se její stav jakkoliv změnil, nebo kdyby si přála její přítomnost. Mgr. požádala obžalovanou, aby přijela až ve 20:00 hod., již z této skutečnosti je zřejmé, že do té doby se nejednalo o porod, přičemž na základě informací podaných rodičkou by danou situaci hodnotilo zcela stejně i kterékoli zdravotnické zařízení. Obžalovaná pak poukázala na odborné podklady a informace, které shromáždila, jimiž argumentuje z hlediska toho, že porod nezačal před 20. hodinou kritického dne, poukazuje i na podklady, které shromáždila ve vztahu k řešení otázky, kdy lze uvažovat o blížící se vlastní porodní fázi těhotenství a kdy je potřeba odjet do nemocnice. Namítá, že všechny tyto podklady, které soudu předložila, potvrzovaly správnost hodnocení situace a postupu obžalované, přičemž nalézací soud se ani v odůvodnění svého rozhodnutí těmito podklady nijak nezabýval a nehodnotil je. Namítá, že soud ji uznal vinnou, aniž by vysvětlil v čem spatřuje vědomou či nevědomou nedbalost obžalované, obžalovaná v této souvislosti namítá, že nedbalostní zavinění by bylo možno u ní konstatovat za předpokladu, že by z hlediska informací, které měla, bylo možno dospět k závěru, že měla zvolit jiný postup, nebo že nejednala náležitě odpovědně, pozorně a opatrně, nebo že měla předvídat možnost vzniku poruchy či ohrožení, na což náležitě nereagovala, s tím, že nic takového nebylo prokázáno a těmito skutečnostmi se nalézací soud ve svém rozhodnutí rovněž nezabýval. Má za to, že pokud její vina je shledávána jen na základě znaleckého posudku MUDr. Doležala a částečně na základě postupně měněných výpovědí , kdy její vina je spatřována v údajně škodlivých názorech na alternativní vedení porodu, které zastává, má za to, že při takto koncipovaném zavinění z její strany nelze dospět k závěru, že by jí vina byla prokázána a závěrem odvolání proto navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen, věc byla vrácena soudu prvního stupně k doplnění dokazování a k vypořádání se s jejími námitkami, alternativně pak v rámci veřejného zasedání navrhl, aby odvolací soud sám rozhodl o jejím zproštění obžaloby.

Odvolání obou poškozených podané jejich zmocněncem směřuje proti výroku, jímž byli oba poškození odkázáni s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškození poukazují na traumatickosti zážitku, mají za to, že jednoznačně došlo ke způsobení nemajetkové újmy, zapříčiněné obžalovanou, která také pro přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku byla uznána vinnou a za této situace dle jejich názoru měl být přiznán nárok na náhradu nemateriální újmy alespoň v minimálním rozsahu, stanoveném ustanovením § 444 odst. 3 písm. a) občanského zákoníku v částce 240.000,-Kč pro každého z nich, přičemž se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy měli být odkázáni poškození na občanskoprávní řízení. V této souvislosti je odvolateli argumentováno tím, že obžalovaná byla nejspíše pojištěna v rámci výkonu činnosti porodní asistentky a pokud pojištěna nebyla, pak takovýto výrok o náhradě nemajetkové újmy nepochybně naplní účel generální prevence v tom směru, že se porodní asistentky začnou více zajímat o svoji profesní odpovědnost a budou se řádně pojišťovat pro případ své

odpovědnosti, což ve svém konečném efektu povede ke zvýšení kvality poskytovaných služeb. Závěrem odvolání proto oba poškození navrhli, aby odvolací soud napadený výrok, jímž byli odkázáni na občanskoprávní řízení zrušil a přiznal jim uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy.

Městský soud v Praze z podnětu odvolání obžalované i obou poškozených přezkoumal napadený rozsudek z hlediska zákonnosti a odůvodněnosti výroků rozsudku i z hlediska správnosti postupu řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž kvadám odvoláními nevytýkaným mohl odvolací soud přihlížet jen potud, pokud měly vliv na správnost výroků rozsudku, proti nimž byla odvolání podána. Na pokladě takového přezkumu věci, v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu, pak Městský soud v Praze dospěl k závěru, že důvodné je pouze odvolání obžalovaného pokud bylo toto odvolání zaměřeno proti výroku o trestu z rozsudku nalézacího soudu.

K námitkám obžalované uplatněným proti skutkovým zjištěním nalézacího soudu a rozsahu dokazování před nalézacím soudem, stejně jako k výhradám obžalované vůči znaleckému posudku, na jehož podkladě nalézací soud dospěl k závěru o vině obžalované, je totiž nutno konstatovat, že ze samotného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví se specializací na gynekologii, který zpracoval Prof. MUDr. Antonín Doležal, DrSc., vyplývá, jak správně konstatovala i odvolatelka ve svém odvolání, že zavinění na smrti dítěte u obžalované co by porodní asistentky nespočívá v její nedbalosti, lajdáctví, vědomém zanedbání povinností porodní asistentky, nýbrž v jejím přesvědčení stoupenkyně tzv. alternativních metod, konzervativních metod, v rámci nichž obžalovaná výrazně podceňuje komplikovanost porodu, při němž hrozí riziko komplikací, přičemž zásadní a stěžejní pochybení obžalované spočívalo v tom, že při kontaktu s _____ dne 14.9.2011, po vyšetření v době kolem 13:30 hod. _____ obžalovaná spoléhala při následných telefonních kontaktech s poškozenou pouze na skutečnosti sdělované jí poškozenou, přičemž v tomto směru právě především spoléhání se pouze na informace sdělované rodičkou, na údaje sdělované telefonicky bez vyšetření rodičky a zjištění skutečně reálného stavu porodu, za situace, kdy obžalovaná před poškozenou _____ vstupovala v pozici profesionála a požívala maximální důvěry rodičky _____, kterou opakovaně ubezpečovala o tom, aniž by měla možnost _____ vyšetřit, že porod ještě nezačal, že porod probíhá fyziologicky, bez komplikací, aniž pro takovéto tvrzení měla z provedeného vyšetření dostatečné podklady, přičemž obžalovaná spoléhala právě na své zkušenosti porodní asistentky, spoléhala na údaje vyplývající z odborné literatury, kterou se ostatně i v řízení před soudem zaštiťuje, aniž si uvědomovala jednak individuálnost vnímání bolesti a skutečnost, že údaje poskytované rodičkou nemusí být z tohoto úhlu pohledu zcela objektivní, zcela odpovídající realitě i při vědomí skutečnosti, že _____ jak vyplývá i z její výpovědi před odvolacím soudem, měla zájem o uskutečnění tzv. domácího porodu a právě touto skutečností také byly informace poskytované _____ obžalované v rámci telefonní komunikace s obžalovanou zcela jednoznačně zpochybněny. S vědomím závěrů znaleckého posudku, kdy znalec konstatoval, že teoreticky nelze pokládat za chybu, v situaci, kdyby se rozhodla porodní asistentka s _____ rodit doma, a to za předpokladu, že porod by byl kontrolován a v případě komplikací zajištěn odvoz rodičky do porodnice, což zcela vyvrací námitky obžalované o podjatosti soudního znalce a jeho

předpojatosti k domácím porodům. Znalec pouze obecně konstatoval, že domácí porod vždy představuje riziko, nicméně ještě riziko přijatelné, jehož si je jak porodní asistentka, tak rodička vědoma, nicméně za primární pochybení obžalované považoval znalec právě skutečnost, že obžalovaná, ač před rodičkou vystupovala jako zkušený profesionál, se řídila výlučně subjektivními příznaky sdělovanými jí rodičkou, přičemž právě v tomto postupu obžalované je spatřován postup, který není lege artis, právě v důsledku této skutečnosti, ať již fakticky porod započal v 15:00 hod., jak uvedl znalec, či později, obžalovaná nebyla včas před porodem na místě u rodičky, fakticky se dostavila k vlastnímu porodu až v závěrečné fázi porodu, kdy již při vědomí komplikací, které byly příčinou smrti plodu, nebyla schopna tomuto tragickému smrtelnému následku zabránit, přičemž není pochyb o tom, že pokud by poškozená včas odjela do porodnice, pak na odborném pracovišti, pod kontrolou lékaře a přístrojů, by takovýto následek byl odvratitelný a k smrticím následku – k úmrtí plodu, by nedošlo. V tomto směru závěry znaleckého posudku Prof. MUDr. Antonína Doležala, DrSc., jsou v souladu se závěrem znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, přičemž pochybení obžalované tedy není spatřováno primárně v tom, jak namítá obžalovaná v podaném odvolání, že znalec odmítá domácí porody, přičemž sama obžalovaná rovněž zpochybňuje, že by mělo jít o domácí porod, s tím, že po ní požadovala jen doprovod do porodnice a smrtící následek, k němuž došlo, není důsledkem domácího porodu, nýbrž pochybení obžalované je v tom, že rodičku ubezpečovala o tom, a to jen na základě telefonicky sdělovaných informací rodičkou, že vlastní porod ještě nezačal, že má čas, že není potřeba zajistit lékařskou péči a přivolat rychlou záchrannou službu, přičemž právě v tom, že obžalovaná bez konkrétního vyšetření, které by jí prokázalo skutečný stav věci, bez vyšetření, které by objasnilo, zda porod již započal, zda je porodem fyziologickým a zda nenastaly nějaké komplikace, ubezpečovala rodičku o tom, že žádné komplikace nejsou, že vlastní porod ještě nezačal, a to bez toho, že by pro taková svá tvrzení měla obžalovaná objektivní oporu v provedeném vyšetření rodičky. Právě v tomto směru je nutno konstatovat, že jednání obžalované nebylo v souladu s jejími povinnostmi zdravotního pracovníka, porodní asistentky, jak vyplývají nejen z vyhlášky ministra zdravotnictví č. 55/2001 Sb., především z § 3 a § 5 této vyhlášky, ale v nejobecnější podobě tento postup obžalované je v rozporu i s ustanovením § 11 odst. 1 a § 12 odst. 1 i s ustanovením § 56 odst. 1, 2 zákona č. 20/1966 Sb. o péči o zdraví lidu. V tomto směru v postupu obžalované je nutno spatřovat porušení důležité povinnosti vyplývající z jejího povolání i uložené obžalované podle zákona a v příčinné souvislosti s touto skutečností je nutno v jednání obžalované spatřovat nedbalost nejméně ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, když obžalovaná vzhledem ke svým zkušenostem porodní asistentky si navíc musela být vědoma i individuálnosti průběhu porodu u každé ženy a skutečnosti, že obecně nikdy nelze vyloučit v průběhu porodu možné komplikace, v jejichž důsledku fyziologický porod se velmi rychle a velmi náhle změní v porod komplikovaný, v jehož rámci je ohrožen život jak rodičky tak i dítěte. Právě při vědomí těchto pochybení obžalované, která byla správně znaleckým posudkem Prof. MUDr. Antonína Doležala, DrSc., konstatována, a to bez ohledu na rozpor mezi tvrzením obžalované, že se o domácí porod jednat nemělo a tvrzením Mgr. , jejíž doplňující výslech odvolací soud v rámci veřejného zasedání provedl, v němž dále v rozsahu výrazně vyšším než v předchozím průběhu tohoto trestního řízení svaluje veškerou odpovědnost za tragický následek, v podobě úmrtí plodu, na obžalovanou, s tvrzením, že s obžalovanou

byla dohodnuta na domácím porodu a za tímto účelem za ní také obžalovaná jela, přičemž je zřejmé, že poškozená s vědomím tragického následku, k němuž vedlo její primární rozhodnutí realizovat porod v domácím prostředí, se snaží do značné míry ospravedlnit vlastní pochybení přenášením odpovědnosti na obžalovanou, neboť je nutno zdůraznit, že ač primární odpovědnost je nutno spatřovat v jednání obžalované, jeví se do značné míry nepochopitelným, že poškozená i za situace, kdy obžalovaná po telefonátu kolem 20:00 hodiny nepřijela ve slíbené době do dvaceti minut, jak uvádí poškozená, tato si sama ani prostřednictvím manžela záchrannou službu nepřivolala, setrvala na svém přesvědčení, že bude rodit doma, ač si musela být vědoma, že porod nejméně v této době, jak vyplývá i z údajů poškozenou uvedených, již započal a porodní asistentka u ní není, přičemž takovýto stav logicky měl vést k tomu, aby místo opakovaného kontaktování obžalované, znovu v čase 20:52 hodin, spíše kontaktovala záchrannou službu, přičemž pokud by na svém přesvědčení o realizaci domácího porodu nesetrvávala takto tvrdošijně, přivolala sama záchrannou službu, nespolehlala jen na informace a ujišťování obžalované, nemuselo k takto tragickému následku dojít. V tomto směru nelze vyloučit obhajobu obžalované při respektování zásady in dubio pro reo, že informace sdělované právě s vědomím její urputné snahy o domácí porod, s vědomím poškozené o pracovním zaneprázdnění obžalované v odpoledních hodinách, mohly ovlivnit i skutečnosti sdělované poškozenou obžalované, přičemž v tomto směru sama připustila, že na webových stránkách porodního domu U Čápa se mohla seznámit a také seznámila se všemi riziky hrozícími při domácím porodu. V tomto směru nelze ignorovat ani skutečnosti uvedené o tom, že obžalovaná si ani neověřovala a nezjišťovala podmínky, za nichž by dle poškozené dohodnutý domácí porod měl být realizován, přičemž v tomto směru právě tyto skutečnosti nelze ignorovat z hlediska obhajoby obžalované o tom, že o domácí porod se jednat nemělo, že měla poškozenou pouze doprovodit do porodnice, na kterémžto tvrzení obžalovaná setrvala i po výslechu. V tomto směru rozpor mezi výpovědí a obžalované, zda byl předem dohodnut domácí porod či nikoliv, je nutno hodnotit s přihlédnutím k zásadě in dubio pro reo, s vědomím i vývoje výpovědi Mgr. tak, že z provedených důkazů nelze obžalované jednoznačně prokázat, že by se s na realizaci domácího porodu v prostředí, které ani obžalovaná neznala, dohodla, v tomto směru se jeví věrohodnější výpověď obžalované, která na svých tvrzeních setrvala v průběhu celého řízení, oproti , která v průběhu řízení v tomto směru svoji výpověď výrazně změnila. V každém případě však ani odpověď na otázku, zda došlo k dohodě mezi a obžalovanou na domácím porodu, není z hlediska prokazování viny obžalované rozhodující, neboť obžalované není kladeno za vinu to, že porod měl případně probíhat v domácím prostředí, nýbrž skutečnost, že od 15:00 hodin až do 20:52 hodin se spolehlala pouze na informace sdělované jí rodičkou , vycházela pouze ze subjektivních sdělení rodičky, aniž by tato subjektivní sdělení rodičky si měla možnost ověřit vlastním vyšetřením a přes skutečnost, že neměla možnost přesvědčit se vlastním vyšetřením o stavu porodu , o tom zda porod již započal či nikoliv, ubezpečovala i o tom, že má do vlastního začátku porodu ještě dostatek času, že porod ještě nezapočal, podcenila vzniklou situaci, nedoporučila poškozené přivolání záchranné služby ani okamžitý odjezd do porodnice, ani sama záchrannou službu nepřivolala, a to ani v době, kdy jí již bylo sdělováno v průběhu jízdy k poškozené, že porod již probíhá, a to přes skutečnost, že

věděla, že může dojít v průběhu porodu ke komplikacím, které obecně nikdy nelze vyloučit, přičemž v důsledku těchto skutečností došlo k úmrtí plodu z příčin, které nalézací soud konstatoval. Právě tímto jednáním v důsledku této nedbalosti, spoléhání se na zkušenost, v důsledku podcenění rizika možných komplikací i rizika, že může dojít k překotnému porodu, v jehož průběhu mohou vzniknout i komplikace objektivně zjištěné, které byly příčinou smrti plodu, spatřuje ve shodě se závěry nalézacího soudu i Městský soud v Praze porušení důležité povinnosti obžalované, vyplývající z jejího povolání porodní asistentky, kdy postup obžalované nebyl v souladu se zdravotními předpisy a standardy, kdy obžalovaná důsledně ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. e) nepečovala o rodičku ve všech porodních dobách, poskytovala rodičce odborné rady, jímž tato důvěřovala, aniž mohla poskytované rady konfrontovat s objektivním vyšetřením, které by prokázalo, že stav rodičky odpovídá skutečným stavem rodičky telefonicky obžalované tvrzeným, přičemž takovýto postup obžalované byl v rozporu s požadavky na odbornou, kvalifikovanou péči poskytovanou v souladu s poznatky lékařské vědy. Přes tyto skutečnosti prokazující vinu obžalované, je však nutno k odvolání obžalované konstatovat, že správné skutkové i právní závěry učiněné nalézacím soudem nalézací soud nepromítl do správného výroku o trestu. Nelze ignorovat značnou míru spoluzavinění na nastalém stavu samotné poškozené rodičky jak již výše bylo konstatováno, přičemž v tomto směru nepochybně i z její strany došlo k podcenění situace, ke sdělování zřejmě neúplných, asi i nepřesných informací, které obžalovanou vedly k nesprávným závěrům a doporučením. Všechny tyto skutečnosti při vědomí dosavadního řádného života obžalované vedou Městský soud v Praze k závěru, že v daném případě z hlediska ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku jsou splněny podmínky pro uložení trestu při dolní hranici trestní sazby ustanovení § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a právě z tohoto důvodu byl napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušen a odvolací soud jej nahradil vlastním rozhodnutím, kdy obžalované uložil trest při dolní hranici trestní sazby § 143 odst. 2 tr. zákoníku v trvání patnácti měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na kratší zkušební dobu v trvání třiceti měsíců. Je nutno konstatovat, že charakter trestné činnosti obžalované v žádném případě neodůvodňuje ukládání podmíněného trestu odnětí svobody za současného vyslovení dohledu nad obžalovanou, když primárně ve smyslu ustanovení § 49 odst. 2 tr. zákoníku je účelem dohledu sledovat a kontrolovat chování pachatele, čímž je zajišťována ochrana společnosti a snížení možnosti opakování trestné činnosti a současně účelem dohledu je i odborné vedení a pomoc pachateli s cílem zajistit, aby v budoucnosti vedl řádný život. Je nutno konstatovat, že tragický následek zapříčiněný jednáním obžalované v důsledku jejího nedbalostního jednání shora rozebraného, v žádném případě neodůvodňuje uložení podmíněného trestu odnětí svobody s dohledem, přičemž nalézací soud i nesprávně citoval zákonná ustanovení, dle nichž podmíněný odklad výkonu trestu za současného vyslovení dohledu nad obžalovanou ukládal. Přitom ze samotného smyslu dohledu je zřejmé, že v tomto směru zpřísnění podmíněného trestu při současném uložení dohledu nad obžalovanou jakýkoliv smysl postrádá, neboť v žádném případě podmínky ustanovení § 49 odst. 2 tr. zákoníku nejsou v případě obžalované dány. Rovněž podmíněný odklad trestu odnětí svobody jak byl stanoven nalézacím soudem, se jeví nepřiměřený vzhledem ke všem okolnostem případu. Z tohoto důvodu tedy byl uložen trest mírnější, než byl uložen nalézacím soudem, odložený na výrazně kratší dobu než na jakou byl odložen nalézacím soudem. Není pochyb o tom, že nedbalost obžalované, porušení důležitých povinností vyplývajících z povolání obžalované – povolání porodní asistentky, bylo příčinou protiprávního jednání obžalované i

následku, k němuž došlo. Z tohoto důvodu stejně jako nalézací soud i Městský soud v Praze shledal zákonné předpoklady § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku pro uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu povolání porodní asistentky, nicméně s vědomím všech shora uvedených skutečností i tento trest zákazu činnosti Městský soud v Praze zmírnil a uložil ho ve výměře pouze dvou let, když takto uložený trest zákazu činnosti má za zcela dostačující vzhledem k okolnostem případu.

Z podnětu především odvolání obou poškozených pak Městský soud v Praze přezkoumal i výrok o náhradě škody, respektive uplatněné nemajetkové újmy ze strany Mgr. _____, a ze strany jejího manžela _____.

Je nutno znovu připomenout, že tragický a nenapravitelný následek v podobě úmrtí dítěte Mgr. _____ byl zapříčiněn nejen jednáním obžalované _____ ale i jak vyplývá ze znaleckého posudku Prof. MUDr. Antonína Doležala, DrSc., rizikovým chováním samotné poškozené Mgr. _____ která se rozhodla pro domácí

porod, a to s vědomím rizik, které takovéto rozhodnutí přináší, rizik ohrožujících jak její vlastní život, tak i život a zdraví dítěte v případě komplikací, které obecně u porodu nikdy nelze předem vyloučit. Ignorovat nelze ani skutečnost, že Mgr.

mohla tomuto tragickému následku, k němuž došlo i sama zabránit tím, že by se nespolehala jen na tvrzení a zabezpečování ze strany obžalované _____ a sama za situace, kdy vnímala, že porod již započal, probíhá, přivolala záchrannou službu včas, čímž mohla jak ona, tak i její manžel, byť handicapovaný jazykovou bariérou, tomuto tragickému následku zabránit. Právě vědomí těchto okolností výrazně komplikuje jakékoli rozhodnutí o náhradě nemajetkové újmy, s níž se v částce 500.000,-Kč jak Mgr. _____ tak i její

manžel k trestnímu řízení připojili. Při vědomí všech těchto skutečností tedy Městský soud stejně jako nalézací soud dospěl k závěru, že nemá dostatečné podklady pro to, aby o uplatněné nemajetkové újmě rozhodl postupem předpokládaným v ustanovení § 228 tr. řádu a za této situace rozhodnutí nalézacího soudu bylo shledáno správným, odvoláním podané poškozenými bylo shledáno nedůvodným a jakožto takové bylo zamítnuto.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni, rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR. Nejvyšší státní zástupce může podat dovolání pro nesprávnost kteréhokoli výroku ve prospěch i v neprospěch obžalované. Obžalovaná jen pro nesprávnost výroku, který se jí bezprostředně dotýká a to pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takovéto podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Nezbytný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr.ř. Dovolání je možno podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) - l)

tr.ř., přičemž důvody dovolání je možno měnit jen po dobu
běhu dovolací lhůty.

V Praze dne 29. května 2013

JUDr. Bohuslav H o r k ý, v.r.
předseda senátu

Za správnost: Monika Dudová